

Alkotmánybíróság részére

Budapest Környéki törvényszék

1146 Budapest, Hungária krt. 179-187. útján

Kelt: Vác, 2015. július 27.
BUDAPEST KÖRNYÉKI TÖRVÉNYSZÉK
Polgári, Közigazgatási-Munkaügyi Kollégium
I. fokú Szakág

Érk.: **2015 -07- 31**

Érk. módja: személyesen / postán /
gyűjtőládában / e-mailen / faxon

Példány: Melléklet
Ügyszám: **21 P25054/2011**

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] szám alatti lakos a Pp. 359/B.§, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27.§ és Magyarország Alaptörvényének 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján az alábbi **alkotmányjogi panaszt** terjesztem elő.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria Pfv.V.21.247/2014/7. számú ítéletét, amelyet 2015. június 12-én vettem kézhez, valamint a Fővárosi Ítéltáblának a kúriai határozattal felülvizsgált 6.Pf.21.182/2013/5. számú ítéletét semmisítse meg az alábbi indokok miatt.

A jelen alkotmányjogi panaszt az Alaptörvényben biztosított alábbi jogokra figyelemmel terjesztem elő:

B) cikk

(1) **Magyarország független, demokratikus jogállam.**

XIII. cikk

(1) **Mindenkinek joga van a tulajdonhoz** és az örököséhez. A tulajdon felelősséggel jár.

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, **tisztességes módon** és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok **céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik**. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, **erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak**.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 10/2547-0/2015	
Érkezett: 2015 AUG 05.	
Példány: 1	Kezei/iroda: P1
Melléklet: 3x3 + 1 db	

33

Ami a közvetlen érintettségemet és az itt hivatkozott alapjogok sérelmét illeti, az alábbiakat adom elő. A jelen eljárást, mint a sérelmezett per felperese kezdeményezem. A peres eljárásban kártérítés iránt előterjesztett keresetlevelem, majd a perújítási kérelmem alapján az eljárás bíróságok megállapították az alperes jogellenes magatartását, a károm bekövetkezését, valamint azt, hogy „az alperes mulasztása és a felperest ért kár között a szoros okozati összefüggés fennáll” (Budapest Környéki Törvényszék 21.P.25.054/2011/22. számú ítéletének 6. oldala).

Ezen túlmenően a másodfokú bíróság is rámutatott arra, hogy az alperes figyelmetlensége valóban megállapítható, azonban ezen körülmény élet azzal vette el, hogy álláspontja szerint „ez a mulasztás nem olyan súlyú, amely közrehatott volna abban, hogy én nem a tulajdonossal kötöttem adásvételi szerződést”.

Ennek a bírósági indokolásnak egyébként ellentmond a Magyar Ügyvédek Biztosító és Segélyező Egyesületének alábbi álláspontja is:

„Az adásvételi szerződést készítő és ellenjegyző ügyvéd nem fogadhatja el az eladó által szolgáltatott tulajdoni lapot, ha elfogadja, nem az elvárható gondossággal jár el, mert ezzel a vevőt kockázatnak teszi ki arra nézve, hogy esetleg a tulajdoni lap nem az ingatlanra vonatkozó aktuális adatokat tartalmazza, netán hamis vagy hamisított.”

Ezen körülmények után a bíróságok nem kötelezték az alperest kártérítés megfizetésére, így nem tudtam megszerezni az általam kiválasztott és kifizetett ingatlan tulajdonjogát. A bírósági eljárás tehát nem volt alkalmas arra, hogy a tulajdonjogi igényemnek érvényt szerezsek, ezáltal sérült az Alaptörvény XIII. cikkében foglalt, a tulajdonhoz fűződő alkotmányos jogom.

Sérült továbbá a XXIV. cikkben foglalt alkotmányos jogom is, ugyanis a bíróság eljárása nem volt tisztességes akkor, amikor az alperes kártérítési felelősségének minden elemét megállapította, csak úgy foglalt állást, hogy ez mégsem olyan súlyú, ami miatt vele szemben marasztaló ítéletet kellene hozni.

Az ezt követően kezdeményezett perújítási eljárásban az elsőfokú bíróság azt állapította meg ítéletében, hogy a perújítási kérelmem alapos és érdemben döntött is a kereset felől úgy, hogy annak teljes egészében helyt adott. Ennek ellenére a perújítás során eljárás másodfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy már a perújítási kérelem sem volt megalapozott, ezért az elsőfokú, alperest marasztaló ítéletet hatályon kívül helyezte.

Álláspontom szerint a perújításra tekintettel hivatkozott és becsatolt új bizonyíték (tulajdoni lap), valamint az új tény, vagyis az alperesre mint okiratszerkesztő ügyvédre kifejezett szakmai felelősséget előíró kamarai szabályzat figyelmen kívül hagyása nem tekinthető tisztességes eljárásnak, amely miatt ugyancsak sérült az Alaptörvény XXIV. cikkében foglalt jogom.

Ezáltal a perújítási eljárásban másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla és a Kúria mint felülvizsgáló bíróság olyan ítéletet hozott, amely sérti az Alaptörvény 28. cikkét, amely előírja, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Az Alaptörvény XXIV. és 28. cikkében foglalt alapjogaim megsértése körében előadom az alábbiakat. Tekintettel arra, hogy a kamarai szabályzatról az alapperben meghozott jogerős ítélet meghozatalát követően évekkel később (2011. szeptemberében), tehát olyan időben szereztem tudomást, amikor a felülvizsgálatra nyitva álló 60 napos határidő már régen eltelt, kizárólag a perújítás volt az egyetlen olyan eljárásjogi eszköz, amely lehetőséget adott volna az igényem érvényesítésére.

A jelen esetben a perújításnak ez az értelmezése felelt volna meg leginkább a közjónak, illetve a józan észnek, és így tudta volna betölteni a célját, de a bíróságoknak a törvény szövegéhez ragaszkodó döntése miatt erre nem került sor.

Amennyiben egyébként elfogadjuk azt az ítéleti megállapítást, hogy a kamarai szabályzat felülvizsgálat alapja lehetett volna, akkor ebből kiindulva arra a következtetésre kell jutnunk, hogy a bíróság úgy tekint a szabályzatra, mint jogszabályra. Ebben az esetben azonban a bíróságoknak már az alapeljárásban hivatalból figyelembe kellett volna venniük ezt a rendelkezést, amely az alperesre mint okiratszerkesztő ügyvédre kötelező magatartási normát ír elő.

Ennek ellenére az alapperben fel nem merült és ezáltal el nem bíralt új tényre és bizonyítékra történő hivatkozásomat a józan ész ellenére elutasították.

A jogbiztonsághoz és a tisztességes eljáráshoz való alkotmányos jogomat a perújítás során eljáró bíróságok azzal is megsértették,

- hogy nem tértek ki ítéletükben arra, – noha az eljárás során többször, így a perújítási kérelem 2. oldalán (2. bekezdés), a perújítás elsőfokú eljárásában előterjesztett írásos észrevételeimben, valamint a Kúriához benyújtott felülvizsgálati kérelemben is hivatkoztam rá – hogy az alperes olyan okiratot szerkesztett, amely alkalmatlan volt a bejegyzésre. A kérelmem ezen része mindvégig elbírátlan maradt, a bíróságok e tekintetben nem tettek eleget indokolási kötelezettségüknek sem.
- hogy a másodfokú bíróság határozatában kijelenti (5. oldal 2. bekezdés), hogy nem hivatkoztam arra, hogy az alperes nem tett eleget azon szakmai kötelezettségének, hogy a tulajdoni lapot kiváltsa. Teljesen téves, alaptalan és iratellenes, tehát a tisztességes eljáráshoz való jogomat messzemenően sértő a bíróságnak ez az indokolása, ugyanis a perújítási kérelem világosan tartalmazza ezen hivatkozásomat (3. oldal 2. bekezdés).

Az itt ismertetett és az alább felsorolt bírósági határozatokból megállapítható tehát, hogy a kártérítési igény minden elemének bizonyítása ellenére az alperessel szemben marasztaló ítélet nem született és a tulajdonjogi igényem érvényesítése nem vezetett eredményre.

Ezen tény, valamint az eljáró bíróságok határozatai a véleményem szerint súlyosan sértik az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdésében foglalt rendelkezést, mert ilyen bírósági eljárások és döntések, valamint a jogszabályoknak ilyen kicsavart, azok célját figyelmen kívül hagyó és az Alaptörvénnyel ellentétes értelmezése elképzelhetetlen egy demokratikus jogállamban, ugyanis így a kiszámítható ítélkezés és a jogbiztonság követelménye is erősen csorbul.

Magyarország független, demokratikus jogállam.

Az eljárás során – időrendi sorrendben – az alábbi számokon volt folyamatban eljárás:

1. Pest Megyei Bíróság 15.P.21.541/2004. (az alapper /23. számú ítéletét az elsőfokú bíróság 2006. február 24-én hozta meg)
2. Fővárosi Ítéltábla 3.Pf.20.992/2006. (az alapper /3. számú jogerős ítéletét a másodfokú bíróság 2006. október 11-én hozta meg)
3. Budapest Környéki Törvényszék 21.P.25.054/2011. (a perújítási eljárás /22. számú ítéletét az elsőfokú bíróság 2013. március 21-én hozta meg)

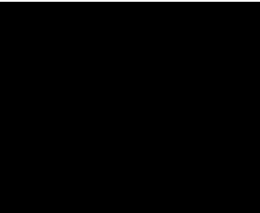
4. Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.21.182/2013. (a perújítási eljárás /5. számú jogerős ítéletét a másodfokú bíróság 2014. április 8-án hozta meg)
5. Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.V.21.247/2014. (a perújítási eljárás jogerős ítéletét felülvizsgáló /7. számú kúriai ítélet 2015. április 16-án kelt)

Amint az a folyamatban volt eljárások felsorolásából megállapítható, a jogorvoslati lehetőségeket kimerítettem.

Tájékoztatom a T. Alkotmánybíróságot, hogy az ügyben perújítás és a megengedhetőség kérdésében hozott jogerős ítélet vonatkozásában felülvizsgálati eljárás volt folyamatban, azonban jogorvoslatra a törvényesség érdekében nem került sor, tehát ilyen eljárás nincs folyamatban.

Kijelentem továbbá az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52.§ (5) bekezdésére és 57.§ (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36.§ (2) bekezdésére tekintettel, hogy a jelen alkotmányjogi panasz indítványomban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Tisztelettel

Tanúk:

